

Sirolampikorento

Pudrad kärrtrollslända
Leucorrhinia albifrons

Uhanalaisuusluokka (IUCN): elinvoimainen (LC)

EU:n lajikoodi: 1038

Rauhoitettu (LSA 1066/2023)

Luontodirektiivin laji (liite IV)

Ahvenanmaalla rauhoitettu (ÅFS 88/2023)

BOR suojelutaso suotuisa, vakaa

Luonnehdinta

Sirolampikorento on helppo tunnistaa lampikorennoksi kirkkaista siivistä, valkoisesta naamasta ja pienestä, eloisasta olemuksesta. Se muistuttaa erityisesti lummelampikorentoa (*Leucorrhinia caudalis*). Sirolampikorennon takaruumiin pituus on 24–27 mm, ja takasiiven pituus 28–31 mm. Takaruumis on hyvin hoikka, ja perälisäkkeet ovat valkoiset. Naaraalla on tumman takaruumiin päällä hentoja keltaisia viiruja erotuksena lummelampikorentoon, jolla on takaruumiin päällä keltaisia täpliä. Koiraan keskiruumis on karvainen ja tummansiniharmaa, takaruumis on musta, ja sen tyvi on laajalti siniharmaa. Takaruumis on vain lievästi kärjestään leventynyt, ei laakea ja mailamainen kuten lummelampikorennolla. Siipitäplä on musta, sen vieressä siiven kärjessä on vaaleaa suonitusta.

Elinympäristö ja levinneisyys

Sirolampikorentoa esiintyy yleisesti Suomen etelä- ja keski-osissa, pohjoisimman havainnon ollessa Oulussa. Laji elää umpeen kasvavilla suureunaisilla lammilla ja runsaskasvustoisilla järvenlahdilla, joissa on kelluslehtikasvillisuutta. Sirolampikorento lentelee saalistamassa metsän keskellä olevilla avoimilla kalliolaikuilla, sorakuopilla tai metsäteillä jopa kahden kilometrin etäisyydellä lisääntymisalueestaan. Sirolampikorennon voi nähdä lentävän kesäkuun alusta jopa syyskuun loppupuolelle.

Nykytila ja uhkatekijät

Sirolampikorento on jokseenkin harvinainen. Merkittävimpiä uhkia lajin esiintymiselle ovat elinympäristöjen tuhoutuminen, pirstoutuminen ja laadullinen huonontuminen, mitkä pienentävät populaatioiden kokoa ja eristävät niitä muista populaatioista. Järvien ja lampien kunnostukset virkistyskäyttöä varten ovat yleensä haitaksi sirolampikorennolle.

Hoitosuositukset

Sirolampikorennon lisääntymispaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Paikoitellen lajin elinympäristöjen säilyttäminen saattaa edellyttää järvien tai lampien aktiivisia kunnostus- ja hoitotoimenpiteitä. Suojelutoimissa on tärkeää tunnistaa, kuinka hyvin elinympäristö sopii sirolampikorennon lisääntymiseen. Lintuvesikunnostuksia suunniteltaessa täytyy huomioida myös sirolampikorennon vaatimukset.

Lähteet

- Karjalainen, S. 2010. Suomen sudenkorennot. Tammi, Helsinki. 239 s.
- Korkeamäki, E. & Jokinen, S. 2001. Kaakkois-Suomen uhanalaiset ja harvinaiset sudenkorennot – elinympäristöt ja suojelu. Kaakkois-Suomen ympäristökeskus. Alueelliset ympäristöjulkaisut 217. 29 s.
- Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017. Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Suomen Ympäristö 1. Ympäristöministeriö. 278 s. <http://um.fi/URN:ISBN:978-952-11-4638-1>
- Sudenkorento.fi. Suomen Sudenkorentoseuran verkkosivut. <http://www.sudenkorento.fi/kwiki/Sirolampikorento>

Kuva: Jaakko Ilvonen